

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XXV.

ZATURDAG den 5den AUGUSTUS 1837.

N. 31.

A^o 1837.

N° 5.

PUBLICATIE.

Houdende, met wyziging van het 24ste artikel des Reglements van administratie en Bestuur op het Eiland Bonaire dd. 31 December 1823 / 30 January 1824, provisionele bepalingen, wegens het lossen van koopwaren op genoemd eiland.

IN NAAM DES KONINGS!

DE GEZAGHEBBER van de Kolonie Curaçao en onderhoo-
rige Eilanden.

Allen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doet te weten:
Overwegende: dat de toegenomene scheepvaart op het eiland Bonaire, tot afhaling van zout, in verband met het belang der ingezetenen van deze kolonie, eene wyziging vordert in het bestaande verbod om aldaar met vreemde plaatsen te mogen handel drijven.

Zoo is het dat wy den Kolonialen Raad gehoord.
Hebben goedgevonden en verstaan, gelyk wy goevinden en verstaan by deze, onder nadere goedkeuring van hooger hand, de navolgende provisionele bepalingen voor den handel te Bonaire, te maken.

Art. 1.

Met wyziging van Art. 24 des Reglements van administratie en bestuur op het eiland Bonaire dd. 31 December 1823 / 30 January 1824, by hetwelk de handel aldaar met vreemde plaatsen volstrekt wordt verboden, zal het aan de op dat eiland van zoodanige vreemde plaatsen aankomende vaartuigen, veroorloofd zyn om hante te laden of een gedeelte derzelve te ontlossen, hetzy om opgeslagen en verder naar Curaçao vervoerd, of wel te Bonaire gesleten te worden.

Art. 2.

Ingeval de Schipper of Supercargo in een der beide by het voorgaande artikel aangeduide gevallen, van de hem verleende bevoegdheid wil gebruik maken, zal hy zich daartoe aandienen by den Kommandeur des eilands en opgave doen van de goederen welke hy zal willen ontlossen; deze te ontlossene goederen zullen door den Kommandeurs klerk in een aanteleggen Register van manifesten, ingerigt naar het hierby vastgestelde en geannexeerde model, worden ingeschreven, hetwelk door den Schipper, of indien deze verhinderd mogt worden deszelfs onderhebbend vaartuig te verlaten, door iemand van zynen wege zal worden onderteekend.

Voor deze inschryving of opmaking van het Manifest zal door den Schipper aan en ten behoeve van den Kommandeurs klerk voornoemd, die met de aanhouding van bedoeld Register belast wordt, de som van *Zestig centen* worden betaald.

Art. 3.

Na dat de inklaring, in voege voorschreven, zal zyn verrigt, zal er door den Kommandeur worden afgegeven een permit om de ingeklaarde goederen, volgens specificatie, te lossen, voor welk permit ten behoeve van hem Kommandeur, als waarnemend Ontvanger, zal worden betaald *Veertig centen*.

Art. 4.

Alle zoodanige of meerdere goederen, welke niet ingeklaard zyn en nogtans ontscheept worden, zullen, hetzy dezelve in de booten van het schip, in andere vaartuigen of aan den wal aangetroffen worden, aan confiscatie onderhevig zyn; en het provenu daarvan verdeeld worden tusschen den aanhaler, den waarnemenden Ontvanger en de Koloniale kas, elk voor een gelyk aandeel, na aftrek der kosten.

Art. 5.

Zoo dikwerf de Schipper of Supercargo zulks geraden oordeelt, zal hy tot het doen eener nadere inklaring van goederen, welke hy zoude begeren te lossen, worden toegelaten, in welk geval telkens eene nieuwe inschryving in het bedoelde Register van manifesten zal bewerkstelligd en gelyk permit, om die goederen te ontlossen verleend worden, tegen betaling als in art. 2 en 3 deswege is bepaald.

Art. 6.

De goederen, ter vervoering naar Curaçao bestemd, zullen in bergplaatsen van het Gouvernement, tot op derzelve verschepping derwaarts, tegen vergoeding van een billyk bergloon, worden opgeslagen; alleen in geval zoodanige bergplaatsen van Gouvernements wege niet verleend of aangewezen kunnen worden, zullen de gelande goederen by byzondere personen mogen gedeponeerd, doch altoos onder toezigt van het Gouvernement gehouden moeten worden.

Art. 7.

Al de te Bonaire gelost wordende goederen, welke niet hunne bestemming erlangen naar Curaçao, worden aan de belasting van een recognitie geld van 6 pct. onderhevig gesteld, berekend volgens een daarvoor aan den Kommandeur toe te zenden tarief.

Art. 8.

De tyd gedurende welke de goederen te Bonaire kunnen opgeslagen blyven, zonder betaling van de vorenstaande recognitie gelden, wordt bepaald op vier weken; in byzondere gevallen zal die termyn kunnen verlengd worden, op daartoe intediene gemotiveerd verzoek aan het Bestuur aldaar.

Art. 9.

Voor de goederen, welke te Bonaire, ter vervoer naar Curaçao, worden gescheept, zal de aflader, onder behoorlyke borgstelling, gedebiteerd worden voor het bedrag der recognitie gelden à 6 pct. en zal hy, binnen den tyd van vier weken, moeten doen blyken dat dezelfde goederen werkelyk te Curaçao zyn gelost geworden, of, by faute van dien, deze recognitie gelden moeten betalen.

Art. 10.

De by het 7 artikel vastgestelde recognitie gelden, zullen verschuldigd zyn dadelyk na de inklaring der goederen, voor zoo verre die niet worden opgeslagen en ingevorderd worden door den Kommandeur, als waarnemend Ontvanger, welken 5 ten honderd voor perceptie daarvan wordt toegekend.

Art. 11.

Goederen, welke ter vervoering naar Curaçao zyn ingeklaard en opgeslagen, zullen geheel of gedeeltelyk ter slyting te Bonaire uit den opslag kunnen worden genomen, op een daarvan door den Kommandeur te verleenen permit, tegen betaling der bepaalde *Veertig centen* en de 6 pct. recognitie gelden hiervoren vastgesteld.

Art. 12.

Het toezigt op de ontlossing der goederen te Bonaire, alsmede op de verscheping derzelve naar Curaçao, zal in de eerste plaats door den Kommandeur gevoerd en verder, naar gelang van omstandigheden, door hem Kommandeur kunnen opgedragen worden aan een der ambtenaren of geemployeerden, en in het algemeen elk geemployeerde, zoo veel mogelyk, moeten waken tegen de overtreding der opgemelde verordeningen.

Art. 13.

De vorenstaande provisionele bepalingen zullen in werking komen, dadelyk na de afkondiging of openlyke bekendmaking dezer publicatie te Bonaire.

Aldus gearresteerd op Curaçao den 24 July 1837, het 24ste Jaar van Zyner Majesteits Regering.

R. F. VAN RADERS.

In kennisse van my,

I. J. RAMMELMAN ELSEVIER JR.
Koloniale Secretaris.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad op Curaçao den 25 daaraanvolgende.

I. J. RAMMELMAN ELSEVIER JR.
Koloniale Secretaris.

N^o.

(a) Inklaring van goederen bestemd om gelost te worden uit (b) groot (c) tonnen, gevoerd door (d) op den (e) voor (f) ten anker gekomen, komende van

- 3 vaten zoutvleesch.
 - 2 „ tarwe meel.
 - 5 kistjes kaarsen, wegende lb.
 - 2 vaatjes tabak, wegende lb.
- de volgende om opgeslagen te worden:
- 20,000 voeten w. p. planken.
 - 120 vaten tarwe meel.
 - 40 kistjes spermeccie kaarsen.
 - 35 kisten bakeljaauw.

Verklarende de ondergeteekende dat er geene meerdere of andere goederen van het voormeld vaartuig gelost zullen worden, dan de ingeklaarde, op ponne van confiscatie, ingevolge de wet.
Bonaire den

- (a) Eerste, tweede enz.
- (b) Schip, vlag en naam.
- (c) Getal tonnen.
- (d) Naam des schippers.
- (e) Datum.
- (f) Naam der ankerplaats.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 4 Augustus 1837.
VAN wege den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie, wordt hierby ter kennis van de belanghebbenden gebragt: dat de Commissie benoemd tot het aanhooren en beslissen der bezwaren tegen de rekeningen van het *een percent patent-regt over het 2de kwartaal dezes jaars*, daartoe op aanstaanden Woensdag den 9 dezer, des morgens te tien ure in de raadzaal op het Gouvernements huis zal zitting nemen.
 De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER JR.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 4 Augustus 1837.
NAMENS den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week, eindigende den 12 dezer als volgt is bepaald: het brood van vyftien Cents moet 11 1/2 Onzen wegen en van mindere pryzen naar evenredigheid; sullende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden prys een once minder mogen wegen; op poene als by de Publicatie van den 16 Maart 1824 is vastgesteld.
 De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER JR.

HET Fonds tot bestryding der kosten voor de daarstelling van Toren en Bakken op de eilanden Bonaire en Klein Curaçao, was op den 28 July ll. groot *f* 2695 50.

En is naargaans door intekening te Bonaire vermeerderd als volgt:

<i>Eene derde bydrage van den Heer Henry Suares</i>	2 00.
<i>de nadere bydragen van den Heer Claas Schotborgh, Commandeur van Bonaire</i>	10 00.
<i>„ „ E. J. Slengarde, Directeur der vuurtorenbouw</i>	25 00.
<i>„ „ C. M. Neuman, 1e. Opzigtter te Bonaire</i>	5 00.
<i>„ „ C. B. de Brot</i>	5 00.
<i>„ „ T. L. Vos jr. Beëdigde klerk te Bonaire</i>	2 00.
<i>Dewed. J. M. Prince</i>	1 00.
<i>„ „ C. Juhl</i>	1 00.
<i>den Heer B. Smit</i>	5 00.
<i>„ „ Cornelis Boyé</i>	2 00.
<i>„ „ J. H. Palm</i>	1 00.
<i>en de bydragen van den Heer Isaac de Brot</i>	5 00.
<i>„ „ W. H. Gornira</i>	5 00.
<i>„ „ Johannes Craneveldt Prince</i>	1 00.
<i>„ „ J. A. Quast</i>	10 00.

Bestaande op beden het fonds uit *f* 2795 50.
 Curaçao den 4 Augustus 1837.
 De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER JR.

WAARSCHUWING.

DE Prokureur des Konings ontvangen hebbende de lysten van uitstaande posten van tonnen geld over het jaar 1837, alsmede die van vervallende en onbetaalde interesten van uitstaande en aan het Gouvernement dezer plaats verschuldigde Hypotheken, met en benevens eene opgave van uitstaande posten van aan partikulieren verhuurde landslaven over het 1ste en 2de kwartaal van 1837, geeft naar aanleiding daarvan aan de belanghebbenden te kennen, dat de geregtelyke invordering van het door hen aan den lande verschuldigde by wanbetaling acht dagen na dato dezes zal plaats hebben.
 Curaçao den 4 Augustus 1837.
 De Prokureur des Konings,
Mr. H. W. DE QUARTEL.

KENNISGEVING.

DE Commissie van taxatie der huurwaarde van huizen en woningen brengt mits dezen ter kennis van de bewoners van Pietermaai, dat zy hare werkzaamheden aldaar zal aanvragen en vervolgen op aanstaanden Woensdag, Donderdag en Vrydag, van des morgens 7 tot des voormiddags 10 ure.
 Namens de Commissie voormeld,
JOHN C. GAERSTE,
 Scriba.
 Curaçao den 4 Augustus 1837.

Publieke Verkoopning.

DE ondergeteekende zal op Maandag den 21 dezer, des morgens, precies te 10 ure, vóór het Pakhuis van den Heer J. C. JANDROEP, by publieke opveiling doen verkoopen:
VIER SMIDS NEGERS en EEN WASCHVROUW.
 Curaçao den 4 Augustus 1837.
A. W. NEUMAN.

De verkoopning der Slaven van den Heer W. C. HOYER, welke op den 7 dezer zoude plaats hebben, wordt uitgesteld tot op Maandag, den 21sten, wanneer ook Zed. plantagie DE KOERAAL TABAK zal verkocht worden.

C U R A Ç A O .

SCHYNGESTALTEN DER MAAN.
 A U G U S T U S 1837.

- N. M. Dingsdag den 1 te 7 u. 44 m. 'smorgens.
- E. K. Woensdag den 9 te 8 u. 46 m. 'smorgens.
- V. M. Woensdag den 16 te 1 u. 3 m. 'snechts.
- L. K. Dingsdag den 23 te 8 u. 40 m. 'savonds.
- N. M. Woensdag den 30 te 11 u. 24 m. 'savonds.

De volgende stukken zyn door het Gouvernement ter plaatsing ingezonden.

BESLUIT

waarby vryheid van regten verleend wordt op den invoer van ledig vaatwerk, duigen en hoepels.

De Senaat en Kamer van Vertegenwoordigers van Nieuw Granada vereenigd in Congres,

Overwegende

Dat de belooningen verleend op den invoer van sommige effekten, die nuttig zyn om den uitvoer van onderscheiden voortbrengselen der nationale nyverheid te vergemakkelijken niet genoegzaam zyn om de invoer vervoer daren het Gouvernement aantemoedigen;

Besluiten

Art. 1. De met houten of yzeren hoepels zamengevoegde vaten, die ledig ingevoerd worden, en de duigen en houten hoepels om vaten te maken, zullen vry zyn van de betaling van de regten van invoer, alcabala en wegen (*).

Art. 2. De yzeren hoepels, die tot hetzelfde einde ingevoerd worden, zullen alleen het bepaald inkomend regt van vier realen (*f* 1. 25.) per quintal voldoen, vry zynde van de betaling van die van alcabala en van wegen.

Art. 3. De voorafgaande bepalingen zullen van kracht wezen van den dag der afkondiging dezer wet in elk eene der havens van het gemeenebest: en de tolhuizen zullen de reeds gelijkwideerde regten van invoer, alcabala en wegen, welke gemelde effekten veroorzaakt mogten hebben, en nog niet betaald zyn, abonneeren. De regten die geind zyn, zullen terug betaald worden, immers indien de uitvoer van nationale voortbrengselen, door middel derzelve geschiede, binnen den tyd van twee jaren na derzelve invoer.

Gegeven enz.
 Bogotá den 23 Mei 1837.

Fiat Executie en Publicatie,
JOSE IGNACIO DE MARQUEZ.
 Namens Z. E. de President der Republiek,
 De Secretaris van Staat in het Departement van Financien,
SIMON BURGOS.

Voor translaat conform,
 De Vice Consul, belast met het Consulaat Generaal der Nederlanden in Columbia,
R. F. VAN LANSBERGE.

(*) Door het regt van wegen wordt hier vergaán het 1 pct. Consulaat regt, dat thans dien naam draagt, en geenszins vryheid van Tol.

W E T

waarby de doorvoer van edele metalen over de landengte van Panamá vry verklaard wordt van de betaling van alle nationale regten.

De Senaat en Kamer van Vertegenwoordigers van Nieuw Granada vereenigd in Congres,

Overwegende

Dat niettegenstaande de bepaling van art. 82 der wet van 5 Juny 1834, waarby de effekten van veroorloofden iavoer, die over de landengte van Panamá van de eene naar de andere zee gevoerd worden, vry verklaard zyn van de betaling der regten van invoer, doorvoer en alle andere waaraan zy onderhevig mogten wezen, er onzekerheid bestaan heeft of de edele metalen in staven of piña, in koeken of stof, of in gebroken werken, welke ingevoerd worden langs de bevoegd verklaarde havens van gemeld landengte en niet bestemd zyn tot verbruik van hare burgers, al dan niet vry zyn van de betaling van dergelyke regten;

Besluiten

De edele metalen in staven of piña, koeken of stof, of in gebroken werken, welke van vreemde landen komende over de landengte van Panamá gevoerd worden, met de by de wetten en administratieve reglementen vereischte formaliteiten, zullen niet onderhevig zyn aan de betaling van eenig nationaal regt, na den dag van de afkondiging dezer wet in de hoofdstad der Provincie Panamá.

Gegeven enz.
 Bogotá den 23 Mei 1837.
 Fiat Executie en Publicatie,
JOSE IGNACIO DE MARQUEZ.
 Namens Z. E. den President der Republiek,
 De Secretaris van Staat in het Departement van Financien,
SIMON BURGOS.
 Voor translaat conform,
R. F. VAN LANSBERGE.

In *El Liberal* van den 18 July jongstleden vindt men het volgende artikel:—

“**BESLUIT TEN OPZIGTE VAN MARIÑO.**
 “Caracas 15 July 1837.
 “Op aanzoek van den jongeling *Santiago Mariño*, als gevolmagtigde van zynen vader den HoogEdel Gestrengen Heer den *General Santiago Mariño*, is op den 11 dezer het volgende besluit genomen.

“Gelet op de dokumenten, welke ter secretarie van oorlog berustende zyn, verklaart het Gouvernement. 1. Dat aangesien de opperbevelhebber *Santiago Mariño* van de afvallige bevelhebbers niet had kunnen verkrygen, dat de sterkte van *Puerto Cabello* overgegeven wierde, noch om het eskader uit de haven van gemelde plaats te doen vertrekken, waartoe hy aan Z. E. den opperbevelhebber van het constitutionele leger beloofd heeft al zyne pogingen te zullen aanwenden, zoo verklaarde hy aan Z. E. dat hy met de schoeners *Carlota* en *Eloisa* en twee *flecheras*, welke onder zyne bevelen waren, zouden vertrekken met oogmerk om dezelve te *Chusao* overtegeven; en te dien eiede vertrok hy op den nacht van den 8 January 1836, de twee *flecheras* gaven zich over, en te *Curaçao* stelde hy de schoener *Carlota* en de bemanning van de *Eloise* ter beschikking van den opperbevelhebber.

2. Dat Z. E. de opperbevelhebber ingevolge de door het gouvernement aan hem verleende bevoegdheid, aan gemelden *General* en de overige bevelhebbers en officieren, welke deel in de onderneming hadden genomen, beloofd had hunne militaire rangen te zullen laten behouden, indien zy dezelve volvoerden; en
 3. Dat Z. E. de Heer *General Santiago*

Mariño niet begrepen wordt in de 4de voorwaarde van het 5 artikel van het dekreet van den 21 Maart 1837: om dat hy door dat dekreet niet geïndulterd is geworden.

Voor Z. E.
geteekend YEPES."

Onlangs werd een persoon aan het bureau van Politie van Union-Hall, te Londen, tot 3 maanden gevangenisstraf veroordeeld, om dat hy de katten levendig vilde, als wanneer hy voor de vellen de helft meer geld ontving dan voor de vellen van doode katten. Het proces werd tegen hem gevoerd op kosten der maatschappy tegen de mishandeling der dieren. De gerechtszaal was met bejaarde vrouwen als opgevuld, en de politie had dubbele magt en dubbele waakzaamheid noodig, om den veroordeelde voor de woede dier vrouwen te beschermen, welke zich over de mishandeling van hare geliefkoosde huisdieren wilden wreken.

De speculatie in de bedelary is in Londen groot. Onder anderen heeft een groot industrieel uit Piemont eene menigte jonge Savoyaarden ontboden, die hy met orgels, met apen, enz. rondzandt. Men zegt, dat hy er thans 4000 byeen heeft, die hem elken dag 3 shilling opbrengen. Deze jonge Savoyaarden worden by 30 á 40 in eene kamer gehuisvest. Deze huisvesting en de voeding van deze jongens kosten hem daags nog geen shilling, zoo dat hy 2 shillings van elk overhoudt, eene aanmerkelyke som in de maand.

Te Nieuw York heeft zeker zilversmid een werktuig uitgevonden, hetwelk voor het gehoor wezen zou wat de brillenglazen voor de oogen zyn. Hetzelve bestaat uit twee zilveren eenigzins holle platen, wel iets van den vorm van oesterschelpen hebbende; dezelve worden door middel van kleine veeren aan de schelpen van de ooren vastgehecht, aan welke zy als tot verlengstukken strekken. De kracht van het gehoor zou door dit werktuig meer dan verdubbeld worden.

In een Fransch dagblad las men dezer dagen:

"Het toeval heeft aan eenen koopman eene niet onbelangryke opmerking doen maken. Zyne pakhuizen waren met mieren als opgevuld, met uitzondering van een enkel, waarin deze insekten in het geheel niet werden aangetroffen; hy wilde hier de reden van weten en liet daarom achtervolgelyk al de soorten van waren, die in het door de mieren onbezochte pakhuis lagen naar die overbrengen, welke van dezelve wemelden; en weldra bevond hy dat een vat traan deze uitwerking deed. Daar hy nu de proef wilde nemen of dit behoedmiddel ook op planten en boomen kon worden toegepast, die soms zooveel door de nabyheid van mieren hebben te lyden, smeerde hy een weinig traan op de bladen en stammen van onderscheidene boompjes, die als met mieren bedekt waren. Binnen zeer korten tyd bespeurde men er niet één meer in dien omtrek.—Moet dit nu aan de geur die de traan verspreidt, of aan de mecanische werking van deze lymachtige vette vloeistof, worden toegeschreven? Het onderzoek deswege is nog niet tot genoegzame ryphheid gekomen om daarop een beslissend oordeel te vellen; maar de daadzaak is zeker en ieder kan er zich zonder groote kosten van overtuigen."

Geschiedverhaal der volksverhuizingen van de vaste kust naar dit eiland.

Sedert het begin der onlusten op de vaste kust tot op onze dagen, zagen wy van tyd tot tyd een aantal uitgewekenen, de

woede des vyands ontvlugt, eene schuilplaats in dit eiland zoeken.

In geen anderen oorlog was voor de overwonnene party de noodzakelykheid om uitte wyken grooter dan hier. In den oorlog onder beschaafde volken zyn de vreedzame ingezetenen en ook de krygsgevangenen door eene strenge krygstucht tegen mishandeling beveiligd. Hier had de stryd by de gewone woede van burgertwisten nog dat kenmerk, dat dezelve door een volk gevoerd werd, dat van aard tot wreedheid overhelt. Zoo zeide onlangs Lord Palmerston in het Parlement, dat men zich niet had te verwonderen over de wreedheden, die in den hedendaagschen burger oorlog in Spanje bedreven worden, daar de Spanjaarden van aard tot wreedheid geneigd zyn.

De revolutie oorlog op de vaste kust was een oorlog ter dood; er werd geen kwartier verleend.

Overigens bestonden de krygsbenden grootendeels uit onbeschaafde en gespierde neger slaven, daar de zwakste party het wanhopig middel ter hulp nam om slaven te wapenen. Zulks deed Boves in 1814 en Bolivar in 1816.

Deze benden aan geene krygstucht gewoon, gaven zich toomeloos aan plundering en moord over. Dit was ook de reden, dat men, na elke inneming van Caracas, Godos en Patriotten onder elkander vermengd zag aankomen, daar de overwinnaars in het binnen trekken dier stad, geen vriend noch vyand wisten te onderscheiden.

De uitgewekenen verspreidden zich ook over andere Antillen; die uit de oostelyke provintien begaven zich naar Trinidad, Porto Rico of St. Thomas, doch voor die van de hooge bergvlakte van Aragua, het vruchtbaarste, schoonste en meest bevolkte gedeelte van Venezuela, was geene betere wykplaats dan ons eiland, want, zoe zy te La Guayra of Puerto Cabello ter scheep gingen, zoo waren zy hier in een dag tyds, terwyl zy zich naar elders begevende, gevaar liepen, om op een langer overtocht door vyandelyke vaartuigen genomen te worden. Deze emigratien namen een aanvang in 1810 en hebben voortgeduurd tot 1836.

Zie hier de tydrekenkundige order der aankomst van uitgewekenen.

1810	eenige weinigen,	Godos.
1811	weinigen	idem.
1812	tamelyk veel	Patriotten.
1813	velen	Godos.
1814	velen	Patriotten.
1815	eenigen	idem.
1821	velen	Godos.
1826	Republiekeinen	Federalisten.
1827		idem.
1829		Centralisten.
1831		Geestelyken.
1835		Constitutionelen.
1836		Reformisten.

Voor eene maatschappy als de onze is, waar de eenzelvigheid haren zetel heeft gevestigd; waar de volgende dag dezelfde verschynsels voortbrengt, die de vorige opleverde; waar wy heden diezelfde menschen zien, welke wy gisteren zagen, behalve eenige zeelieden van binnen komende vaartuigen, maakt deze volksverhuizing een belangryk tydvak uit.

Wanneer in eene burgertwist de overwonnen party genoodzaakt is eene schuilplaats in een naburig land te zoeken, dan verspreidt zy zich gewonelyk in het midden van een ander volk, zoo dat haar aanzyn naauwelyks merkbaar is. Zulks is thans het geval van de uitgeweken Spanjaarden in Frankryk; doch hier overtrof het aantal der uitgewekenen wel eens dat der burgers, of der lieden van de fatsoenlyke klasse onzer stad, zoo dat wy ons als dan plotseling in het midden van een ander volk bevonden, dat in uiterlyk voorkomen,

taal en zeden van ons onderscheiden is; en wel onder de aanzienelyksten derzelven: kooplieden, grondbezitters, edellieden, markiezen, graven, kapiteins generaal, een onderkoning, de leden der lagere en hogere geestelykheid, bisschoppen en een aartsbisschop.

Deze volksverhuizingen hebben in deze kolonie een aanmerkelyken invloed gehad. De rykdommen, welke zy aanbragten, hebben haren zinkenden staat nog eenigzins opgehouden. Het vlechten van hoeden van palmbladeren en het bewerken van cigaren, twee takken onzer nyverheid, is men aan het onderwys dezer uitgewekenen verschuldigd.

Misschien heeft hunne omgang met ons ook invloed gehad op het afleggen van ingewortelde vooroordeelen. Men heeft opgemerkt, dat die leden van het Congres, welke voor de vrye godsdienstoefening en andere liberale wetten stemden, hun verblyf alhier gehad hebben.

Opmerkelyk is het toch, dat Venezuela tot nog toe de eenigste der nieuwe staten in Amerika is, die eene vrye godsdienstoefening heeft afgekondigd. Is deze meerdere opgeklaardheid der Venezolanen ook niet toeteschryven aan den omgang met de Curaçaonaren, niet alleen in onzen tyd, maar ook in vroegere tyden?

Doch om met de byzonderheden dezer verhuizingen bekend te zyn, moeten wy de geschiedenis der revolutien op de vaste kust aanhalen, of wel de gebeurtenissen, die aanleiding gaven tot deze emigratie.

De inval der Franschen in Andalusie gaf aanleiding tot de omwenteling, die te Caracas plaats had op den 19 April 1810, waarby eene junta benoemd werd, welke in naam van Ferdinand VII het bestuur aanvaarde. Er werd weldra eene zamenzwering gesmeed om eene tegen omwenteling te bewerken; dezelve werd echter ontdekt, en vele honderden, die er in begrepen waren, werden veroordeeld tot banisement, met verbeurdverklaring hunner goederen. Hiermede begonnen de uitwandelingen naar Curaçao.

Den 5 July 1811 werd de onafhankelykheid van Venezuela verklaard; de spaansche vlag werd verscheurd, en het afbeeldsel des konings door de siraten gesleept.— Dit gaf aanleiding tot eene nieuwe reactie: eene andere zamenzwering werd ontdekt, waarby velen te Caracas en Valentia het leven verloren en anderen zich met de vlugt naar hier reddeden.

Het *viva la libertad* werd spoedig door *viva el rey* vervangen. Monteverde de vlugtelingen der koningsgezinden te Coro vergaderd hebbende, trok op de hoofdstad aan. De Independenten moesten Venezuela ontruimen en zochten eene wykplaats te Curaçao in Augustus 1812. Bolivar bevond zich onder dit getal.

Hun ontvangst schynt toenmaals niet gastvry geweest te zyn. De president van Cartagena zich beklaagd hebbende over de harde behandeling, die de uitgewekenen der independenten te Curaçao van wegens den Gouverneur moesten ondergaan, zoo verdedigde de Curaçaosche Courant deze handelwyze, met aantemerken: dat geen twintigste gedeelte dezer uitgewekenen tot eene met Groot Brittanje bevriende natie behoorde, maar dat zy integendeel byna allen van eene natie waren, die eene ingekankerde haat aan Engeland toedroeg. In weerwil van dit liet men hen hier zoo lang verblyven tot er gelegenheid was om hen weg te zenden.

De toenmalige Gouverneur van Curaçao Hodgson, schynt van de Tory party geweest te zyn. De Tories haten alle revolution, zy mogen liberaal of anti-liberaal zyn; zy zyn zoo wel de spaansche revolutie, die de

inkwisitie en het onbepaalde gezag verwerpt, vyandig, als de belgische, die plaats had, om dat Koning Willem de volksverlichting zocht te bevorderen.

Bolívar van hier naar Cartagena vertrokken zynde, verzamelde aldaar eene nieuwe krygsmagt, met dewelke hy zyn vaderland binnen trok; de Godos werden verslagen en genoodzaakt op hunne beurt eene schuilplaats te Curaçao te zoeken; en in het begin van Augustus 1813 zag men hier meer dan twintig vaartuigen van La Guayra aankomen, mede brengende 1500 personen van allerlei ouderdom en standen, onder dewelke een groot getal monniken, en ook den Generaal Monteverde.

De rykdommen gedurende den loop van drie eeuwen byeen gebragt, waren nog niet verloren geraakt; de sommen die hier in pakhuizen opgelegd werden, waren zoo aanzienelyk, dat men raadzaam vond er eene wacht voor te plaatsen.

De krygskans kentelde echter weer in 1814; de patriotten werden door Boves verslagen, die in July van dat jaar op Caracas aantrok; byna alle ingezetenen verlieten die stad; een gedeelte scheepde zich te La Guayra in naar Curaçao; en de overigen volgden Bolívar naar Cumana. De laatsten hadden een hard lot; zy leden zeer op hun moeijelyken togt; honderden kwamen door vermoeyenissen en honger om het leven.

De emigratie van 1815 was een gevolg der voortgangen van Boves en Morales.— Naarmate zy veld wonnen en eenige stad van belang innamen, had er eene uitwyking plaats.

Het Spaansch bestuur nam zeer harde maatregelen tegen de uitgewekenen; hunne eigendommen werden verkocht; alle briefwisseling, zelfs wegens familie belangen, alsmede het overmaken van bystand in geld of produkten, werd verboden, op geene mindere straffen, dan die des doods voor beide kunne.

Velen hunner geraakten hierdoor in behoefte, en toen in September 1817 te Caracas by gelegenheid des Konings huwelyk, een indulto was afgekondigd, maakten eenigen gebruik van hetzelfde om ten hunnent terug te keeren; doch kort daarna, toen Morillo de jongelingschap te wapen riep, zag men hier eene menigte jongelingen aankomen, die den gedwongen krygsdienst ontvlugt waren.

In 1821 stond het groote pleit tusschen Columbia en Spanje beslist te worden. De veldtogt nam een aanvang met den marsch van een Columbiaansch legercorps op Coro; de ingezetenen dier stad, welke spaanschgezind waren, verlieten dezelve, en in Mei van dat jaar zag men 500 hunner te Curaçao aankomen.

Terzelfder tyd rukte een ander legercorps op Caracas aan; de kapitein generaal, die tegen hetzelfde was uitgetrokken, werd verslagen, en by het ontvangen dier tyding te Caracas, verliet de bevolking, die eens 40,000 zielen telde, die stad.

De weg naar La Guayra was bedekt met beladen muilezels, met vrouwen, kinderen, grysaards, geestelyken en slaven; met personen van allerlei stand en ouderdom.— Ter middernacht kwamen de voorsten te La Guayra aan; daar lag een ieder in diepen slaap; de nederlaag was er niet bekend.— In een oogenblik is alles leven en beweging. Het bestuur begint met het buskruid inteschepen, de ammunitie in zee te werpen en het geschut te vernagelen. Nu zoeken ook de burgers de kostbaarste hunner goederen te redden; aan de haven zyde of werf liggen deze goederen hoog opgestapeld; een ieder wil het eerst zyn goed aan boord hebben; de eene biedt hooger pryzen dan de andere aan de kanos schippers. Het inschepen duurt den ganschen dag voort en ook den volgenden nacht; doch op den tweeden morgenstond, vóór dat nog alles ingescheept was, woei de Columbiaansche vlag reeds van de fortres.

Er was eene volkomene windstilte; de kanos boegseerden de vaartuigen uit de baai; doch de bries verheft zich en 45 vaartuigen, begeleid van een Spaansch fregat en de Merkuur gaan naar Puerto Cabello onder zeil.

Den 24 Juny had de veldslag plaats in de vlakke van Carabobo. Het overschot van het spaansche leger trekt terug op Puerto Cabello, welke stad geene levensvoorraad genoeg bevatte voor zoo vele consumantten. Een gedeelte der Godos gaat

onder zeil naar Porto Rico en een ander gedeelte naar Curaçao; en op Donderdag den 28 Juny ziet men 18 vaartuigen, overladen van goederen en met 1500 personen, meestal vrouwen, onder geleide van de Merkuur, deze haven binnen zeilen.

De Godos te Curaçao konden zich verheugen over hunne keus van naar hier geweken te zyn; allen waren behouden aangekomen, terwyl eenige vaartuigen met hunne lotgenoten naar Porto Rico zeilende, door de op hen wachtende vyanden werden onderschept.

Er bevonden zich nu twee duizend emigranten op dit eiland; hierdoor werd de consumtie aanmerkelyk vermeerderd; ook was de uitvoer van levensvoorraad naar het met menschen opgehoopte Puerto Cabello aanmerkelyk.

Uit het volgende artikel uit de Curaçoesche Courant van dien tyd, zal het blyken hoe hoog de prys der levensmiddelen steeg:

“Elk artikel van levensvoorraad is tot een hoogen prys gestegen: het meel is 14 patienjes het vat; gezouten vleesch en spek zyn byna niet te bekomen; het versche vleesch is nauwelyks eetbaar; gevogelte is schaars en zeer duur; de visch is nog het eenigste versche levensmiddel, dat er te verkrygen is. Deze duurte is veroorzaakt door de vermeerderde consumtie der talryke uitgewekenen, door den uitvoer naar Puerto Cabello en door de aanhoudende droogte, die het slagvee heeft doen omkomen.”

Nauwelyks was echter deze spaansche volksverhuizing in de Vereenigde Staten bekend, of wy kregen van daar een aanmerkelyken toevoer.

(Het vervolg hierna.)

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 19 July 1837.

BY dispositie van den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie dd. 18 dezer No. 523 is, onder nadere goedkeuring van hooger hand, de Heer Pieter Schuler benoemd tot lands Chirurgyn te Bonaire.

Namens den Heer Gezaghebber voornoemd, De Koloniale Secretaris, I. J. RAMMELMAN ELSEVIER JR.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 19 July 1837.

ALZOO de persoon van DOROTHEA ELIZABETH VAN DER MEULEN zich by rekwest aan den Heer Gezaghebber heeft geadresseerd, met verzoek om Brieven van Manumissie, voor de haar in eigendom aankomende slavin OLIVE, zoo is het, dat de HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezes en onderhoorige eilanden, goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken, en een iegelyk, die eenig regt of pretentie op de gemelde slavin mogt sustineren, op te roepen, om binnen den tyd van drie weken, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen zal zyn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Koloniale Secretary dezes eilands aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tyd, de vereischte Brieven van Manumissie verleend worden.

De Koloniale Secretaris, I. J. RAMMELMAN ELSEVIER JR.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 21 July 1837.

ALZOO het Gouvernement dezer kolonie aan de navolgende Lands slaven met namen:

LEANDER van FREDERIKA van ALDERSINA JANGA.

LEON en MOURENS } van ANGELISTA JANGA.

zal verleenen Brieven van manumissie, zoo is het, dat de HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken, ten einde een ieder, die eenig regt of pretentie op de genoemde slaven mogt sustineren, opteroepen, om binnen den tyd van drie weken, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen zal zyn geplaatst geweest van hun vermeend regt of pretentie ter Koloniale Secretary aanteekening te doen; zullende, na verloop van dien tyd, de voormelde brieven van manumissie worden verleend.

De Koloniale Secretaris, I. J. RAMMELMAN ELSEVIER JR.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 21 July 1837.

VAN wege den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber van Curaçao en onderhoorige Eilanden, wordt hiermede bekend gemaakt, dat ten gevolge van het daaromtrent gedaan verzoek, Brieven van Manumissie zyn verleend geworden aan de Slavinnen Gregoria Bonifacia en Gregoria Rosetta, toebehoord hebbende aan ALEXANDER EVERTSZ, en dat de genoemde gemanumitteerden voortaan zullen heeten:

Gregoria Bonifacius, en Gregoria Rosette Bonifacius.

De Koloniale Secretaris, I. J. RAMMELMAN ELSEVIER JR.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 25 July 1837.

NAMENS den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie, wordt hierby algemeen bekend gemaakt, dat by Gouvernements dispositie van heden No. 540, de WelEerwaarde Heer M. J. NIJWINDT, Pastoor by de Roomsche Catholyke Gemeente op dit eiland, benoemd is tot mede Schoolopziener alhier en zulks ter vervulling der vacature, ontstaan door het op pensioen stellen van den WelEerwaarden Heer Predikant G. B. BOSCH.

De Koloniale Secretaris, I. J. RAMMELMAN ELSEVIER JR.

DAAR de Prokureur des Konings ontwaard heeft, dat vele ingezetenen dezer plaats in het dwaalbegrip verkeeren, dat zy, by de uitmeting van zout per vat, niettegenstaande art. 2 en 3 der publicatie ter invoering der wet, bepalende den inhoud van een vat tot uitmeting van zout, dd. 21 February 1833, gebruik mogen maken van ongeykte vaten, ingeval de overeenkomsten met de koopers van het gezegde artikel daartoe leiden, zoo heeft hy uit dien hoofde noodzakelyk geacht, aan de belanghebbenden te kennen te geven, dat het vermeld begrip strydt met algemeene regts beginselen, en dat hy dien ten gevolge alle de zoodanigen, welke in het vervolg, het zy met, het zy zonder overeenkomst met de koopers van gezegde artikel, zich tot de uitlevering van zout per vat mogten bedienen van een ander vat, dan dat, door het wetgevend ligchaam in deze kolonie by Publicatie bepaald, naar strengheid van regten zal vervolgen als overtreeders der hierin vermelde wets bepaling.

Curaçao den 21 July 1837.

De Prokureur des Konings, Mr. H. W. DE QUARTEL.

Publieke Verkoopning.

DE ondergeteekende namens het Collegie der Wees- onbeheerde en desoiate boedel kamer en in die kwaliteit aanvaard hebbende den ab-intestato en gerepudieerden boedel van wylen JOHs. LINGSTUYL Nz., zal op Maandag den 14 Augustus by publieke opveiling ter Weeskamer doen verkoopen:

Een HUIS, staande en gelegen aan de Overzyde dezer haven; als mede VYF SLAVEN, eenige oude Meubelen, Timmermans gereedschappen enz.

Curaçao den 26 July 1837.

De Weesmeester, G. VOS Jz.

Publieke Verkoopning.

DE ondergeteekenden in kwaliteit als gemagtigden van den Heer Wm. CRANEVELDT HOYER, zullen op Maandag den 7 der aanstaande maand Augustus, vóór het Pakhuis van de Heeren THs. JUTTING & ABM. DE VEER JR. by publieke opveiling doen verkoopen: EENIGE SLAVEN.

Curaçao den 28 July 1837.

ABM. DE VEER JR., P. CRANEVELDT.

Deze Courant wordt gedrukt en uitgegeven ter Drukkerij van A. L. S. MULLER & J. F. NEUMAN wv., in de Wallemstad, Breede Straat, Huis No. 76. De prys derzelve is f 12. 'sjaars, te betalen om de drie maanden. De prys der Advertentien is 25 Centen per regel, doch voor eene Advertentie van slechts een regel, betaalt men 50 Centen.